

kom ind gennem den tomme Spisestue, slog han Døren op ud til Køkkenet og råbte, saa det genlød i hele Huset:

„Er Lone dér?“

„Ja vel,“ lød det halvkvalt et Sted nede fra Kælderen.

„Gaa op til Kapellanen og sig ham, at jeg ønsker at tale med ham. Jeg er paa mit Værelse. Men sig, at han skal komme straks. Jeg venter!“

IX.

Provst Tønnesen gik med Hænderne paa Ryggen frem og tilbage over Gulvet i sit Studereværelse, da Emanuel bankede paa Døren, og — uden at afvente noget Svar paa sin Banken — rask traadte ind.

„Provsten ønsker at tale med mig.“

Tønnesen svarede ikke og afbrød ikke heller sin Gang, men bød ham med en kort Haandbevægelse at sætte sig.

Emanuel tog Plads paa en Stol i Nærheden af Døren. Han holdt Hovedet løftet, lagde Benene overkors og stak den højre Haand ind bag Opslaget